

Varför islam?

Dr. Ja'far Sheikh Idris

Varför islam? Frågan "varför?" kräver ett rationellt svar. Många människor anser dock att det inte är möjligt att ge rationella svar på ideologiska ståndpunkter (med ideologi menar vi ett tankesystem). De tror att ett åtagande till varje teistisk ideologi är en irrationell handling. Man kan inte förneka det faktum att många människor faktiskt engagerar sig ologiskt i olika ideologier och fortsätter att hålla fast vid dem enbart för att de befinner sig uppvuxna i särskilda samhällen. De accepterar sådana ideologier på precis samma sätt som de skulle acceptera en traditionell klädsel som förts vidare till dem genom generationerna. En person kan till exempel vara djupt engagerad i en nationalistisk ideologi helt enkelt för att det kan vara det bästa sättet att vinna massornas stöd och därigenom uppnå personlig politisk makt.

Låt oss analysera två vanligt förekommande synsätt på ideologiska ståndpunkter:

1 - Det första hävdar att ett åtagande till en ideologi som involverar någon typ av gudom nödvändigtvis måste vara irrationellt.

2 - Premissen hos dem som säger detta är att de grundläggande påståendena i alla sådana ideologier ligger bortom den mänskliga hjärnans förståelse. De som har accepterat en sådan premiss har dragit slutsatsen att alla typer av sådant "troende" måste baseras på irrationella och inbillade tankar snarare än på verkligheten.

Den motsatta uppfattningen hålls av människor som försöker rättfärdiga sitt "troende" på vissa irrationella idéer genom att hävda att förnuftet är begränsat.

Faktum är att anhängarna av denna ideologi hävdar att människor bör binda sig till sådana idéer genom att helt enkelt ha "tro". Slutsatsen av dessa människor är att den yttersta verkligheten till sin natur måste vara irrationell och därmed obegriplig för den mänskliga hjärnan. De fortsätter med att säga att deras ideologi måste accepteras eller "tros" utan förnuft, för att uppnå någon form av "frälsning".

Denna typ av argument är mycket svårt att acceptera eftersom vi som

människor kan fråga: Vad har vi annat än användningen av våra sinnen för att förvärva kunskap? Om vi ombeds att "tro" på något som är irrationellt (dvs. bortom allt förnuft), såsom en typ av varelse som är både dödlig och odödlig, kan vi omöjligen smälta en sådan idé. Därför verkar det inte onaturligt för oss att kräva att vårt sätt att tänka och leva enbart baseras på de begrepp som kan verifieras som sanna.

Om vi återgår till det första synsättet på ideologiska ståndpunkter, ser vi att detta synsätt hävdar att vi inte kan och inte bör tro på det vi inte kan förstå. Betoningen ligger på ordet förstå, och det måste därför definieras. Det är sant att man inte kan ha en adekvat mental bild av vissa matematiska och vetenskapliga fakta. Man kan till exempel inte ha en adekvat mental eller visuell bild av rummets krökning, eller ett av de matematiska begreppen oändlighet. Och vi kan inte heller verkligen ha en adekvat mental bild av hur vissa djur upplever saker, såsom hur fladdermöss "ser" med hjälp av ultraljudsvågor. Vi vet dock att dessa begrepp är sanna på grund av solida bevis och inte på grund av några icke-rationella idéer. Därför kan vi säga att vi faktiskt förstår dem.

Vad gäller nu begreppet om en enskild, allvetande entitet som har skapat universum? Det är omöjligt att ha en mental eller visuell bild av en sådan entitet, ty bevisen talar om för oss att denna entitet måste vara olik allt annat i universum eftersom denna entitet måste vara oberoende av rum och tid. Beviset för existensen av denna enda intelligens ligger i naturens konstruktion som vi fritt kan undersöka; en sådan ideologi är därför rationell. Om man inser detta – genom bekräftelse – kan man fortsätta att besvara frågan: Varför islam?

Ett av de främsta problemen med en ateistisk ideologi är att den inte kan förklara intelligens i universums processer. Ett annat problem är att den tenderar att beröva livet dess mening. Dessutom vet vi att människor av naturen är benägna att vara ärliga; i ateismen finns dock ett förnekande av en yttersta upphovsman och av något bortom döden, vilket skapar en motsägelse och leder till en inkonsekvens i beteendet – å ena sidan skulle en person vara benägen att vara ärlig, å andra sidan oärlig för att "göra det bästa av denna värld". [Om alla insisterade på att "göra det bästa av denna värld", skulle samhället som vi känner det inte existera. Låt oss till exempel anta att alla dem som ville "göra det bästa av denna värld" tog sin tillflykt till stöld. Om detta hände, skulle ingen producera de varor (odla mat till exempel) som resten av oss kan stjäla. Därmed verkar det som att "göra det bästa av denna värld" som handlingsystem är dömt att misslyckas. Kan det då vara ett hållbart trossystem?]

I breda drag har vi, vad gäller teistiska ideologier, de uppenbarade, de förvrängda och de mänskligt konstruerade. Man kan lätt säga att en levnadsväg som förmedlats till mänskligheten av skaparen av detta universum är att föredra framför mänskligt konstruerade ideologier. Om man vill följa råden från det som har skapat universum och allt det innehåller – angående vad som är nyttigt eller skadligt – är det bättre att hänvisa till en oförfalskad kommunikation från denna upphovsman, än till den kommunikation som har tillverkats eller förvrängts av människan.

De ideologier som påstår sig vara baserade på uppenbarelsen kan underkastas ett antal prov, det första och viktigaste av vilka är konsekvensprovet. Vi måste leta efter två typer av konsekvens: intern och extern. Intern konsekvens innebär att ett påstående i en bok inte får motsäga ett annat påstående i samma bok. Extern konsekvens innebär att ett påstående i en bok inte får motsäga fakta som vi känner dem, vare sig de är psykologiska, fysiska, kemiska, historiska, geografiska, biologiska och så vidare. Med tillämpning av dessa prov, beakta den viktigaste sanning som alla förmodat uppenbarade ideologier proklamerar, nämligen Guds existens och fullkomliga egenskaper. Gud för alla ideologier som påstår sig vara uppenbarade, förväntas vara allvetande, allbarmhärtig, evig och så vidare. Vissa böcker antyder dock att Guds kunskap är begränsad och ofullkomlig genom att till exempel säga att Gud blev bedragen av en människa. I kontrast ger Koranen det fullkomliga begreppet om en allvetande, enskild upphovsman till detta universum.

Detta leder oss till nästa prov – det om autenticitet. Frågan som bör ställas är om de skrifter vi har idag faktiskt är en kommunikation från upphovsmannen till mänskligheten. En studie av islams historia skulle visa att den nuvarande Koranen är exakt densamma som den som förmedlades för ungefär ettusen fyrahundra år sedan. Under sin uppenbarelse lärades den utantill av ett stort antal människor och skrevs också ner.

Ytterligare ett prov är det om allomfattande karaktär. En verkligt allomfattande ideologi, uppenbarad för mänskligheten av universums formgivare, skulle beskriva det mest gynnsamma systemet inom alla livets sfärer inklusive de politiska, ekonomiska, sociala, medicinska och miljömässiga sfärerna.

Slutligen kan vi titta på universalitetens prov. Det är uppenbart att en ideologi som är historiskt eller geografiskt bunden inte är lika bra som den som är tillämplig på alla människor, oavsett tid och plats för deras ursprung.

Sammanfattningsvis, om man använder kriterierna om universalitet, allomfattande karaktär, autenticitet och framför allt konsekvens, skulle man finna Koranen unik och värd att undersöka. Det är intressant att notera att Koranen själv betonar det ovannämnda tillvägagångssättet. Till exempel sägs det i vers 82 i kapitel 4: "Skall de inte begrunda Koranen? Om den hade kommit från någon annan än Gud, hade de säkert funnit många motsägelser i den."